

'Αλλ' όμως με τό μάχημον άσκήρι
γενναίως προχωρούν κι' υπερπράνω
γιατροί με περιτοαίλι και νυστέρει,
κι' ό πρώτος χημικός ό Χρηστομανός
έν μίση σιωπής άπολυμάνει
διά πολλών όζίων πολυχρόμων
της 'Επιστήμης τάγια ταμένη
άπό βρισιας ζέστειν 'Ατυνόμεν.

Μά να και μία φοιτητρια κυρία,
τήν διακρίνει έλλικμος ανόριτα...
Σαλτάρι πρώτη πρώτη 'σόν άγώνη
κι' ό κόσμος της 'σους ώμους της σκορπίζεται,
κι' ό Φασουλής κυττά την 'Αμαζόνα
και όδς του με τό όπ σταυροκοπιταί.

Και λέει μοναχός ό δυτυχής :
αεί τους καιρού; της πρώτης εποχής,
πού δέν υπήρχ' ήλιος 'Ισούζου,
ποιός άνθρωπος θά 'όλεγε ποτέ
πως 'σόν καιρό του πρώτου Γεωργίου
θά γίνουιν και γυναίκες φοιτηταί ; »

Είς τήν γραμμήν οι φέροντες τά πρώτα,
άλλ' όμως σάν σωτοί παλληκαράδες
αρόβως προχωρούν με τόν Ζολότα
κι' όλίγοι θεολόγοι νταγκαράδες.

Βλέπει τοίς πολεμάρχους ό Σωτήρας
και νέας προμαντιών συμφράς
κυττά τους σιδηρούς του πτεριστηήρας
κι' εύθύς διπλασιάζει τάς φρουράς.

Διπλάσιος στρατός περιπολεί
τών άνταρτών τά σκέρτασ και τά πάσα,
και τρέχουν 'Αστυφίλακες πολλοί
τά λάχανα νά κόψουν και τά πράσσα.

'Η σκολιβά τρίζει της πατριδος
μή τάς παρακρατήσεις της σταφίδος,
και τσαμπουνου χορτάται Βουλιαται
πώς ό Μωργάς ήφάρησε της βουλας,
και για τόν 'Εβερτ λέν οι φοιτηταί
ότι παρακρατείται 'σός 'Αθήνας.

'Αλλ' όμως θά τελειώσ' ή φασαρία
κι' άμίσως για μαγαλι τιμαρία
τόν 'Εβερτ θά τόν βγάλουν άπό 'μας
και μίς 'σ'την 'Ελευσία θά τό σπρώξω,
πού τώρα με του σίτου τάς τιμάς
'μπορεί κι' εκεί σιταί νά φτυρώσω.

'Ισως αύτου παρντόν νά μας γυρίψη
άλλ' ίσως κι' άπ' εκεί μίς ιατριψή.
Κι' ό όλλος Φασουλής μ' άπλησιασά
τόν 'Εβερτ ικετείει νά γυρίσω
και νά μίς 'πή ντακάπο τήν βρισιά
προτού 'σ'την 'Ελευσίαν' αναχωρήσω.

Φασουλής και Περικλήτος, ό καθίνας νέτος αήτος.

Φ.—'Ακου λοιπόν, βρέ Περικλή, νά σου τά 'πώ συντόμως,
πού νά σέ πιάση τρώμος.

'Ο Δελγημένος 'μίλησε περί Μελά όρμηδς
κι' άκουσαν όλ' οι Βουλιαται κι' άκούσαμε κι' έμεις,
άλλ' όμως φύλλους 'σ' άγρια θαρραύσα πώς γυρεύει
σάν είπε του Πρωθυπουργού τούς νόμους πώς παρήσει,
ό δέ Τρικούπης άπάντα στί νόμοι και ξενόμεν...
ό νόμος όλος κρέμαται 'σ'την ιδική μου γνώμη,
και μίς 'σ'την πόρτα του κουρού όσο κι' άν θήλεις βρόντα,
έγώμαι μ' έκατόν έννιά και σείς μ' όκτώ κι' όγδόντα,
κι' έχω τόν νόμο όουλο μου και τούς Δημαρχους παύω
κι' όλοι μου λίνε μπράβο.

Μί της ψηφοφορίας σου σάς έχω κάνει ντέρτι
και 'σόν μεζέ σάς πέρνω,
κι' όταν δέν γίνεται συχνά και τό δικό μου κείρι
όρσε μίς 'στό Κουβέρνο.»

Είπεν αύτά κι' έρώνηζαν τά πρόβατα της σπάνης:
ακαλά τά λεί, άρηντικη, και πώ καλά τά κανεις,»
και νέα πάλιν έγινε κρυφή ψηφοφορία
κι' ή στρούγγαλις της άριστερας άπέμειναν 'σ'τά κρύα,
και κάποιος νέος σπανουλίμακας κι' ένας γεννατός γέρος
μή της Σουπολιτεύσεως ήπήγανε τό μέρος,
κι' εύθύς 'σ'του Βάλτου τά χωριά βρέρασαν τά λαγούτα
κι' ό κόσμος όλος έλεγε αμαρρί μά τείνει τούτα;»
'Ετσι λοιπόν έτέλειωσε και τού Μελά ή φούριξ
και για τήν παρακράτησι τριγμάτα κινεουρία,
και γράφουν άπ' τά Φιλιάρτα και τήν Κυπριασία
πώς είναι ζήτημα δένον κι' έκ θίσεως κι' έκ φουσεως
και καρτερών ό Βασιληάς νάληθ' άπ' τήν Ρωσία
ν' άκούσουν τί φρονεί κι' αύτός περί παρακρατήσεως,
γιατί και μίς λέξις του δέν έχει 'λίγο βάρος...
και 'σ'τά δικα σου, Περικλή... παντραύτικη κι' ό Τσαρός,
νέος δραστηριώτατος καλής οικγενείας,
μαζι με τήν πολυόρμον 'Αλικήν έκ της 'Εσσης,
παιροικισμένη μ' αράτας και χάριτας σπανίας,
της Βικτωρίας ήγγονή, πούμει μεγάλης σχίσεως,
και στείλε κι' άπό μέρους μου 'σ'τό έγώλος όπό μιλιέτα...

Π.—'Ορσε λοιπόν 'σ'τη ραχη σου καμπίσας για κουφέτα.

'Η Νίκη ήθράμβευσε του Θείου Λαωνίδα,
ή κομψία δηλαδή του Μπαμπά του 'Αντιου,
τό πνευμα χαρισιστον κι' αυόρητον ήπής,
όλizon έπινικια και στερνον κειντου,
τό έ κοινόν τόν ποστην έν θυνας ιστεράνισος
κι' ένόρημος τήν άγάνη του πρός τούτον διετράμισος.

'Ο προσήλιος μας συγγενίς, ό Γιάκος ό Πατιούνας,
έν μίση συνγιάνισου και θαλασοουρούτσινας
απήλθεν εις 'Ινδία,
κι' εις τούτον πάλιν ό Ρωμηνός άνιέρλου ταξείδς
και πλούσιον εις χρήματα κι' ύγειαν νά τον ήβ
έσπυγες' έκ καρδιάς.

'Ημεροβειταί θέλοντες εις τού Κωνταντινίδη,
ποκιλλοντες εις σχήματα, ποκιλλοντες εις είδη,
μή παροπισίεις έλεκτός παντοδαπών χρομάτων,
καμψάτα, λατρίτασι, πρό πάντων δι σηνου,
πρός χρίση όλων τών αστηρών και τών Καταστημάτων,
κι' έμεις πάλι χαλασώμεν τούς τούς έλ γαν.

Χαρώμεν ό τό πούδιον τιμών του γεωπόνου
ήμα με τήν Χαρίδωλον εις γήμον θελιτόν,
χαριτωμένην αδελφών του 'Ιάκου του Σφοδρου,
πού τό Μουσιον κυβερνεί τό Νομικητικόν,
'Ο ό 'Ησάσις με χορδή πρόβια μινά μινά
ευχέθη χίλια όρά καλά και του πούλου τό γέλα.

'Εκ του Τυπογραφείου 'Κορινθης' της καλής, όδδς του Προατείου, κονιορτος πολίς.